

SEPTYNIASDEŠIMT
ANTRIEJI SISTEMOS
KŪRIMO METAI

DEŠIMTAS MĖNUO

VIENUOLIKTA DIENA

19:12

A ZONA, SEKTORIUS NR. 1

Koks keistas daiktas yra metro – prieš atvykstant traukiniui pūsteli šiltas dirbtinis vėjas, nešdamas sodrų metalo kvapą. Būtent tokį vėjo skonį Eira T juto burnoje. Tai priminė kraujo skonį – tokį patį, kai išspjauname į kriauklę kartu su rausva puta per stipriai valydamiesi dantis; tokį patį, kuris ją lydėjo jau septynias siaubingas savaites.

Nors švieslentė rodė, kad iki traukinio atvykimo liko trisdešimt trys sekundės, tačiau tolumoje jau matėsi, kaip tamsiu tuneliu artėja žibintai. Reklaminės hologramos, užleisdamos vietą traukiniui, geso ant sienų, kad neblaškytų išlipančių ir įlipančių žmonių. Eiros T rankinė, prigrūsta mokyklos reikmenų ir kosmetikos, liko ant geltono suoliuko – nusprendė jos nebeimti. Eira T stovėjo sutelkusi žvilgsnį vien į savo pėdas. Juodi aulinukai lygiai perpus dalijo geltoną grublėtą liniją, kuri išilgai driekėsi viso perono pakraščiu – tą liniją, kurią peržengus tuoj pat atskrieja vyriškas balsas, liepiantis stovėti priešais liniją ir nė centimetro toliau. Nevalia ant jos net užminti.

Ne, jam daugiau neteks pakartoti, kad ji neperžengtų linijos. Ji buvo pasirengusi šokti, vos tik ausis pasieks traukinio dundesys.

Ji užmerks akis. Ryžtingas šuolis į priekį. Ir viskas bus baigta. Daugiau jokių minčių.

Pypť.

Nauja žinutė.

Ji ir pati negalėjo paaiškinti, kas tuo metu šovė į galvą. Tikrai nebuvo tinkama akimirka tikrintis pašta, kam to reikia? Tačiau ji buvo tokia – negalėjo atsispirti žinutėms. Nevalingai iš džin-sų kišenės išsitraukė ryšio aparatą ir nuleido akis į ekraną. Tuo tarpu traukinio priekis išniro iš tunelio ir švilpdamas jau riedėjo į stotelę.

Šilto ir dirbtinio, metalinio – kaip ir kraujas burnoje – skonio vėjo gūsis sutaršė ilgus Eiros T plaukus.

Miela Eira TK20ZA338,

šis pranešimas gali iš tiesų pakeisti Tavo gyvenimą ir išpildyti Tavo jaunystės svajonę! Kaip neabejotinai pameni, anksčiau Tave informavome, kad perėjai pirminę atranką į Didįjį talentų reginį, realybės šou, kuriame rungiasi geriausi Sistemos jaunuoliai. Dėl šios atrankos, kurią atliko Rūšies meistriškumo taryba, atsi-žvelgdama į Tavo mokymosi rezultatus, gabumų testus, specifi-nius genetinius polinkius, taip pat į Tavo telegeniškumą, Tu pate-kai į tarpinę Ateities pažibų patikrą, kuri baigėsi kaip tik šiomis dienomis.

Su malonumu norime pranešti, kad itin griežtos Tarybos ver-tinimo komisijos sprendimu Tu perėjai ir šį antrąjį etapą, kuris Tau suteikia T+ statusą! Taigi Tau tenka garbė dalyvauti Vietinėje atrankoje, kuri išrinkns naujus Grynuolius, dvidešimtojo Didžiojo talentų reginio – visos Sistemos jaunuolių laukiamiausio, gei-džiamiausio ir žiūrimiausio televizijos šou – finalininkus. Pagrin-dinis rėmėjas ir šiais metais bus „Brix“ batonėliai, itin svarbūs tokių kaip Tu – išskirtinių gabumų jaunuolių, visos žmonijos tikro-sios vilties – psichofizinei raidai.

Nieko nelaukdami šio laiško prisegtuke siunčiame Tau kelis naudingus patarimus, kaip tinkamai pasiruošti Vietinei atrankai, ir DTR įvadą. Atskleidžiame iš anksto, kad DTR įvyks ateinantį Pirmąjį mėnesį. Iš visos širdies linkime, kad Tau pavyktų jame dalyvauti. Iki Tavo svajonės liko vos vienas žingsnis, pradėk ją tikėti!

Šiomis dienomis su Tavimi asmeniškai susisieks mūsų įgaliojasis asmuo, kuris supažindins su tolesnėmis detalėmis ir sutvarkys Tavo dalyvavimo Atrankoje formalumus. Mums reikės Tavo parašo dėl privatumo politikos ir besąlygiško sutikimo dėl DTR nuostatų.

Esame tikri, kad didžiuojiesi savo rezultatais, jau dabar įrodančiais, kad Tavo talentas – išskirtinis, todėl Tu gali ištis pui kuotis tiek prieš bendraamžius, tiek prieš suaugusiuosius. Esame tikri, kad Tau irgi nestigs įdirbio ir pasiaukojimo, kurie yra būtini norint tapti Grynuole ir patekti tarp Sistemos laureatų.

Primename – jei Tau pavyks pakliūti į finalą ir dalyvauti pagrindiniame šou renginyje Pirmojoje studijoje, savaime suprantama, oro uoste išvykimo dieną reikės Kontrolieriui iš naujo pateikti Tobulumo sertifikatą.

Širdingai –

Hatora T K7ZB874

Rinkodaros ir komunikacijos vadovė

„Brix“ batonėliai, „Tyrumo grupės“ prekės ženklas

Koks neįtikėtinas įvykių sutapimas, apstulbusi pagalvojo Eira T.

Metro traukinys buvo sausakimšas. Viduje susigrūdę žmonės ragino ją pasitraukti – stovėdama priešais duris ji trukdė jiems išlipti. Tačiau Eira T stovėjo nė nekrustelėdama, apspangusi. Ji nieko negirdėjo, nieko nematė. Minia ją nešte nunešė gilyn į

peroną, kone prispausdama prie sienos. Net nepajuto, kaip atsidūrė šalia sulčiaspaudžių automatų. Vyras su kepure, ką tik įmetęs šešis kreditus „Energijos injekcijos“ kokteiliui iš moliūgų ir imbierių, kaip tik laukė, kol prisipildys jo stiklinė.

– Kokia neišauklėta! Negalima taip užstoti kelio išlipantiems keleiviams. Tai saugumo klausimas! – išrėkė jai mergaitė pelės veidu.

Visuomeninio ugdymo mokytojas jai neseniai tą paaiškino mokykloje. Mama nusišypsojo patenkinta tokiu tvirtu nusiteikimu. Jei taip ir toliau, jos dukra daug pasieks. 22-oji karta pavyko išties puikiai. Tam giliai įsitikinęs pritarė ir prie sulčių automato stovintis vyriškis. Jis palinko prie langelio norėdamas patikrinti, ar tik šis nebus užsikimšęs, – sultys per ilgai nebėgo, o jis negalėjo švaistyti laiko. Kepurė nuslydo jam nuo galvos ir nukrito ant žemės.

Vagonų durys užsivėrė, traukinys sparčiai paliko stotelę. Animacinėse reklamose violetinis kiškutis vėl ėmė niūniuoti apie stebuklingą Sveikuolės, naujos rūšies genetiškai modifikuotos morkos, praturtintos probiotikais ir vitaminais, naudingais regėjimui ir klausai, poveikį.

Eira T susmuko ant geltono suoliuko. Ji visa drebėjo.

Sveikuolė apsaugos tavo akis, su Sveikuole tau niekas ne kliūtis.

Kiškis plyšavo kaip apsėstas.

Ji vėl žvilgtelėjo į žinutę, perskaitė ją iš naujo. Dar kartą. Ir dar kartą.

Viena akimirka, ir nebebūtų jos perskaičiusi.

Viena akimirka, ir žinutė būtų amžinai įstrigusi, įkalinta po metaliniais metro traukinio ratais sutrupintame aparate. Per žinias būtų kalbama apie nelaimingą atsitikimą, apie įnoringą likimą, be gailesčio nusinešusį talentingos merginos, kuri galėjo

tapti Grynuole, gyvybę. Ją būtų pavadinę sudužusia Sistemos viltimi, neišsipildžiusiu pažadu. Kad paneigtų tokį žingsnį, ją būtų pavertę lemties auka. Puiki proga ašaringoms vienadienėms kalboms, kaip tik laukiant Mėnesinės sveikatingumo patikros rezultatų.

Trūko vos vienos akimirkos.

Tačiau ji žinutę perskaitė, ir viskas pasikeitė. Likimas dar kartą apsivertė aukštyn kojom, ir ji nieko nebegalėjo padaryti.

Rankomis susigriebė už veido. Ėmė jį gniaužyti tol, kol pajuto skausmą, – ji norėjo įsitikinti, ar vis dar gyva. Ant žandų liko raudonos pirštų žymės.

Eira T atsistojo ir lėtai patraukė išėjimo link.

– Panele, panele, Jūsų rankinė.

Valymo brigados netobulasis ją pasivijo prie eskalatoriaus apačios.

– Radau ant suoliuko. Pamaniau, kad tai Jūsų, – ištarė gaudydamas orą.

Eira T pažvelgė jam tiesiai į akis. Vos nepadėjo. Ak, ji iš tiesų pavirto ištižėle.

Ji susikūprino, griebė rankinę ir atgręžė nugarą tam vyrui, dvokiančiam prakaitu ir juodu darbu.

19:12

A ZONA, SEKTORIUS NR. 4

Aš tavęs nekenčiu, norėjo jis išrekti kiek įmanoma smarkiau. Tačiau prikando liežuvį ir tik stipriai sugniaužė kumščius. Svetainės tyloje nuaidėjo traškančių krumplių garsas.

Matis T netvėrė savame kailyje. Jis stovėjo priešais tėvą, sėdintį svetainės fotelyje ir rankose laikantį planšetę. Kaip visada buvo įjungta ta kvaila žinių viktorina, kurią jis žaisdavo kiekvieną vakarą. Jis nė akimirką nesiteikė atsitraukti nuo ekrano ir pakelti akių į sūnų.

Jo netenkino aštuoniasdešimt du iš taikomosios matematikos, nors visi Mačio T bendraklasiai buvo įvertinti mažesniais balais, tik Enkis T gavo devyniasdešimt.

– Jei Enkis T gavo devyniasdešimt, vadinasi, tiek galėjai gauti ir tu. Ar tu už jį blogesnis? Man rodos, tyčia stengiesi, kad tave kas nors nuolat aplenktų, – ištarė tėvas tuo įprastiniu priekaištaujančiu balsu. Jo kalbėjimo būdas buvo negailestingas: sulig kiekvienu žodžiu jis kilstelėdavo balsą, tarsi tai būtų klausimas, tada staiga nutildavo palikdamas sakinį nebaigtą, o pašnekovas išsyk pasijusdavo nejaukiai, nes nežinodavo, ar turėtų atsakyti, ar ne.

Jo niekada netenkino Mačio T pažymiai. Net tada, kai šis parsinešė namo šimtuką iš programavimo, tėvas nė kiek nepra-

džiugo. Tu atlikai savo pareigą, tai yra mažiausia, ko aš iš tavęs tikiuosi. Taip jam ir pasakė: mažiausia. Gavus šimtuką!

Viskas rutuliojosi kaip įprasta, jau grįždamas iš mokyklos Matis T mintyse nusipaišė šią sceną.

Užuot susitaikęs, Matis T jautė, kad bėgant laikui jo nepakantumas tik auga. Kiek dar tai kęs ir, svarbiausia, kiek jam pavyks susitvardyti?

Matis T apsidairė. Ant sienų lėtai keitėsi Portretai.

Muzikinis fonas: išjungtas. Apšvietimas: 100 procentų. Tiek, kad užtektų apakinti, na, beveik.

Visų bendraklasių namuose tėvai sieniniuose ekranuose nustatė personalizuotą režimą. Ir štai – vienas kitą keičiantys vaizdai su Atrankos šventėje susibūrusia šeima, su bioparke besišypsančiais vaikais, savo darbu besididžiuojančiais tėtėmis ir mamomis per parodą „Ką tu moki“.

Tik ne jo tėvas. Jis vienintelis iš meniu pasirinko programos kūrėjų sukurtą versiją „Tobuli šviesuoliai“. Tobuli įsibrovėliai – taip Matis T juos kartą praminė tada, kai jam dar pavykdavo iš to pasijuokti. Taigi į kiekvieną kambarį, kiek tik jis pajėgė atminti, nuolatos įsibraudavo iškiliausios Sistemos protai. Jo namuose sėkmės lydimi žmonės, – tie, kurie nenugyveno veltui, kurie reikšmingai prisidėjo prie žmonijos gerovės, – matė jį valgantį, miegantį, einantį į tualetą, besimokantį, nusirengiantį.

Jei tėvas manė taip įkvėpsiantis sūnų, jis siaubingai klydo.

Kai Matis T buvo mažas, tos marmūzės jį gąsdino. Naktimis kone dusdamas slėpdavo galvą po pagalve, kad tik nematyty į jį įsmeigtų žvilgsnių.

Ugtelėjęs jis ėmė rimtai jų baimintis. Jam atrodė, kad tie žmonės skaito jo mintis, kurias, savaimė suprantama, vėliau perduodavo tėvui.

Dabar jis paprasčiausiai jų nekenė.

Pyp!

Nauja žinutė.

Tėvas nė nekrustelėjo ant fotelio, atrodė tarsi statula. Ar jis vis dar laukė sūnaus atsakymo?

Matis T atsivertė žinutę.

– Kai tau užduodu klausimą, tikiuosi atsakymo, – kartu su balsu pakilo ir tėvo žvilgsnis.

Jis reikalavo atsakymo, o gal atsiprašymo. Kita vertus, ką gi Matis T padarė blogo?

Žinutė buvo pernelyg pribloškianti, kad jos neperskaitytų.

Mielas Mati T K20ZA228,

šis pranešimas gali iš tiesų pakeisti Tavo gyvenimą ir išpildyti Tavo jaunystės svajonę! Kaip neabejotinai pameni, anksčiau Tave informavome, kad perėjai pirminę atranką į Didįjį talentų reginį, realybės šou, kuriame rungtis geriausi Sistemos jaunuoliai. Dėl šios atrankos, kurią atliko Rūšies meistriškumo taryba, atsižvelgdama į Tavo mokymosi rezultatus, gabumų testus, specifinius genetinius polinkius, taip pat į Tavo telegeniškumą, Tu patekai į tarpinę Ateities pažibų patikrą, kuri baigėsi kaip tik šiomis dienomis.

Su malonumu norime pranešti, kad itin griežtos Tarybos vertinimo komisijos sprendimu Tu perėjai ir šį antrąjį etapą, kuris Tau suteikia T+ statusą! Taigi Tau tenka garbė dalyvauti Vietinėje atrankoje, kuri išrinks naujus Grynuolius, dvidešimtojo Didžiojo talentų reginio – visos Sistemos jaunuolių laukiamiausio, geidžiamiausio ir žiūrimiausio televizijos šou – finalininkus. Pagrindinis rėmėjas ir šiais metais bus „Brix“ batonėliai, itin svarbūs tokių kaip Tu – išskirtinių gabumų jaunuolių, visos žmonijos tikrosios vilties – psichofizinei raidai.

Nieko nelaukdami šio laiško prisegtuke siunčiame Tau kelis naudingus patarimus, kaip tinkamai pasiruošti Vietinei atrankai, ir DTR įvadą. Atskleidžiame iš anksto, kad DTR įvyks ateinantį Pirmąjį mėnesį. Iš visos širdies linkime, kad Tau pavyktų jame dalyvauti. Iki Tavo svajonės liko vos vienas žingsnis, pradėk ją tikėti!

Šiomis dienomis su Tavimi asmeniškai susisieks mūsų įgaliojasis asmuo, kuris supažindins su tolesnėmis detalėmis ir sutvarkys Tavo dalyvavimo Atrankoje formalumus. Mums reikės Tavo parašo dėl privatumo politikos ir besąlygiško sutikimo dėl DTR nuostatų.

Esame tikri, kad didžiuojiesi savo rezultatais, jau dabar įrodančiais, kad Tavo talentas – išskirtinis, todėl Tu gali išties puikuotis tiek prieš bendraamžius, tiek prieš suaugusiuosius. Esame tikri, kad Tau irgi nestigs įdirbio ir pasiaukojimo, kurie yra būtini norint tapti Grynuoliu ir patekti tarp Sistemos laureatų.

Primename – jei Tau pavyks pakliūti į finalą ir dalyvauti pagrindiniame šou renginyje Pirmojoje studijoje, savaime suprantama, oro uoste išvykimo dieną reikės Kontrolieriui iš naujo pateikti Tobulumo sertifikatą.

Širdingai –

Hatora T K7ZB874

Rinkodaros ir komunikacijos vadovė

„Brix“ batonėliai, „Tyrumo grupės“ prekės ženklas

Grynuolis!

Gal tau bent šito pakaks? Tokia buvo pirmoji mintis, kilusi Mačiui T, jį apėmė noras išreikti jam tai į veidą.

Jį nuvilsiu ir šįkart. Tokia buvo antroji mintis, tuoj pat nustūmusi pirmąją. Ji užgniaužė tiek jo norą, tiek balsą.

Gavęs šį pranešimą jis turėjo pasijusti laimingiausiu Sistemos jaunuoliu, tačiau, atvirkščiai, jį tai sugniuždė. Tiesą sakant, dar blogiau – ši naujiena jį galutinai palaužė. Nes jo tėvui niekada neužteks kvietimo dalyvauti, anaipatol, jis reikalautų pergalės. Matis T tikrai nebuvo iš tų, kurie nuolat laimi, todėl vėliau jam bus dar blogiau. Tėvas jam priekaištaus visą gyvenimą, kad nepasinaudojo šia galimybe. Tas žmogus toks jau buvo: telkė dėmesį tik į tai, ko trūksta, ir niekada nežiūrėjo į tai, ką turi.

Skrandis persisuko kaip krepšyje susirangiusi gyvatė.

Matis T įbedė žvilgsnį į tėvą.

Kambaryje jis regėjo tik jį – ant sienų kabantys Šviesuoliai vienas po kito pranyko. Ne jie kėlė baimę. Ne jie baugino. Ir ne jie mokėjo skaityti jo mintis.

– Na, kas gi atsitiko? – paklausė tėvas. Štai jums ir įrodymas.

Matis T ištiesė drebančią ranką su ryšio aparatu, kad tėvas pats perskaitytų. Ir ėmė laukti reakcijos.